

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

17. října 2018*

„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových výrobků – Směrnice 2014/40/EU – Zákaz uvádět na trh tabák pro orální užití – Pojem ‚žvýkáací tabák‘ a ‚tabák pro orální užití‘ – Pasta složená z jemně mletého tabáku (Thunder Chewing Tabacco) a porézní celulózové sáčkové porce plněné jemně nařezaným tabákem (Thunder Frosted Chewing Bags)“

Ve věci C-425/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (vrchní správní soud spolkové země Bavorsko, Německo) ze dne 11. července 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 14. července 2017, v řízení

Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

proti

Stadt Kempten,

za přítomnosti:

Landesanwaltschaft Bayern,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení E. Regan, předseda pátého senátu, vykonávající funkci předsedy šestého senátu, C. G. Fernlund a S. Rodin (zpravodaj), soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG A. Mayerem, Rechtsanwalt,
- za Stadt Kempten C. Hage, jako zmocněnkyní,
- za Landesanwaltschaft Bayern P. Hahnem, Landesanwalt,

* Jednací jazyk: němčina.

- za českou vládu M. Smolkem, J. Pavlíšem a J. Vláčilem, jako zmocněnci,
- za dánskou vládu J. Nymann-Lindegrenem, jakož i M. Wolff a P. Ngo, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu G. Kanellopoulosem, jakož i A. Vasilopoulou a E. Chroni, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi C. Hödlmayrem a J. Tomkinem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká platnosti článku 2 bodů 6 a 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES (Úř. věst. 2014, L 127, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG a Stadt Kempten (město Kempten, Německo) ve věci zákazu danému této společnosti uvádět na německý trh bezdýmové tabákové výrobky.

Právní rámec

- 3 Body 32, 34 a 35 odůvodnění směrnice 2014/40 uvádějí:
  - „(32) Směrnice Rady 89/622/EHS [ze dne 13. listopadu 1989 o sblížení právních a správních předpisů členských států, týkajících se označování tabákových výrobků a zákazu prodeje určitých typů tabáku pro orální užití (Úř. věst. 1989, L 359, s. 1)], zakázala v členských státech prodej určitých druhů tabáku pro orální užití. Směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2001/37/ES [ze dne 5. června 2001 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků (Úř. věst. 2001, L 194, s. 26)] tento zákaz potvrdila. Článek 151 [Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 1994, C 241, s. 21, a Úř. věst. 1995, L 1, s. 1)] povoluje Švédsk[ému] [království] odchylku od tohoto zákazu. Zákaz prodeje tabáku pro orální užití by měl být zachován, aby se tak zabránilo uvedení návykového výrobku s nepříznivými zdravotními účinky do Unie (s výjimkou Švédsk[ého] [království]). Pokud jde o ostatní bezdýmné tabákové výrobky, které nejsou určeny pro široký trh, jsou přísná ustanovení ohledně označování a určitá ustanovení týkající se jejich složek považována za dostačující k tomu, aby se zabránilo jejich dalšímu rozšiřování na trhu mimo jejich tradiční užití.
- [...]
- (34) Všechny tabákové výrobky jsou schopny způsobit smrt, onemocnění a zdravotní postižení. Jejich výroba, distribuce a spotřeba by tedy měly být regulovány. Je tudíž důležité sledovat vývoj, pokud jde o nové tabákové výrobky. V případě nových tabákových výrobků by výrobci a dovozci měli podléhat oznamovací povinnosti, aniž by tím byla dotčena pravomoc členských států takové nové výrobky zakázat či povolit.

(35) Aby byly zajištěny rovné podmínky, měly by nové tabákové výrobky, které jsou tabákovými výrobky ve smyslu této směrnice, splňovat požadavky této směrnice.“

4 Článek 2 směrnice 2014/40, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

4) ‚tabákovými výrobky‘ výrobky, které mohou být užívány a obsahují, byť částečně, tabák, ať už geneticky upravený, nebo neupravený;

5) ‚bezdýmným tabákovým výrobkem‘ tabákový výrobek, jehož užití nezahrnuje postupné spalování, včetně žvýkacího tabáku, šňupavého tabáku a tabáku pro orální užití;

6) ‚žvýkacím tabákem‘ bezdýmný tabákový výrobek určený výhradně ke žvýkání;

[...]

8) ‚tabákem pro orální užití‘ se rozumí všechny tabákové výrobky určené k užívání ústy kromě těch, které jsou určeny k inhalaci nebo žvýkání, vyrobené zcela nebo částečně z tabáku, v prášku nebo ve formě jemnozrnných granulí nebo v jakékoli kombinaci těchto forem, zejména nabízený v sáčkových porcích nebo v porézních sáčcích;

[...]

14) ‚novým tabákovým výrobkem‘ tabákový výrobek, který:

a) nespadá do žádné ze stanovených kategorií výrobků: cigarety, tabák k ručnímu balení cigaret, dýmkový tabák, tabák do vodních dýmek, doutníky, doutníčky, žvýkací tabák, šňupavý tabák nebo tabák pro orální užití, a

b) je uvedený na trh po 19. květnu 2014;

[...]“

5 Článek 17 uvedené směrnice, nadepsaný „Tabák pro orální užití“ stanoví:

„Aniž je dotčen článek 151 Aktu o přistoupení Rakousk[é] [republiky], Finsk[é] [republiky] a Švédsk[ého] [království], zakázá členské státy uvedení tabákových výrobků pro orální užití na trh.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

6 Günter Hartmann Tabakvertrieb je německou společností, která dováží do Německa různé tabákové výrobky, které distribuuje na německém trhu, mezi něž patří zejména výrobky s názvem „Thunder Chewing Tobacco“ a „Thunder Frosted Chewing Bags“, vyráběné V2 Tobacco A/S, společností založenou podle dánského práva.

7 Bayerische Landesamt für Gesundheit und Lebensmittelsicherheit (Bavorský zemský úřad pro zdraví a bezpečnost potravin, Německo) analyzoval ve znaleckém posudku ze dne 18. září 2014 výrobek „Thunder Frosted Chewing Bags“, distribuovaný na německém trhu společností Günter Hartmann Tabakvertrieb, a dospěl k závěru, že z důvodu jeho struktury, konzistence a způsobu použití jde o zakázaný tabákový výrobek, protože je určen k jinému orálnímu užití, než je kouření nebo žvýkání.

- 8 Ve znaleckých posudcích ze dne 19. listopadu 2014 a ze dne 26. listopadu 2014 měl uvedený úřad za to, že totéž platí pro výrobky „Thunder Wintergreen Chewing Tobacco“ a „Thunder Original Chewing Tobacco“.
- 9 Stadt Kempten (město Kempten, Německo) následně rozhodnutími ze dne 13. října 2014 a ze dne 15. ledna 2015, přijatými na základě německého zákona, který provedl směrnicí 2014/40, zakázalo společnosti Günter Hartmann Tabakvertrieb uvádět na trh výrobky „Thunder Chewing Tobacco“ a „Thunder Frosted Chewing Bags“.
- 10 Tato společnost napadla tato rozhodnutí podáním žaloby k Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (Bavorský správní soud v Augsburgu, Německo). U tohoto soudu se dne 28. července 2015 konalo jednání o dvou žalobách, v rámci kterého samotný soud zkoumal uvedené tabákové výrobky, jakož i klasický žvýkácký tabák a výrobek typu „snus“.
- 11 Rozsudkem ze dne 28. července 2015 Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (Bavorský správní soud v Augsburgu) zrušil rozhodnutí města Kempten ohledně výrobku „Thunder Chewing Tobacco“ s tím, že má za to, že se jedná o výrobek určený ke žvýkání, takže může být uváděn na trh.
- 12 V tomto ohledu tento soud zejména uvedl, že pouhá skutečnost, že výrobek „Thunder Chewing Tobacco“ představuje nový výrobek a liší se od tradičního žvýkáckého tabáku, neodůvodňuje zákaz uvádění na trh. To, zda je výrobek určený ke žvýkání, totiž musí vycházet z objektivního posouzení daného produktu, a nikoli z údajů poskytnutých výrobcem nebo z názoru spotřebitelů. Z posouzení provedeného samotným uvedeným soudem však vyplývá, že dotčený tabákový výrobek je výrobkem, který je možné žvýkat. Podle uvedeného soudu i po vložení výrobku do sklenice s vodou zůstal až do skončení jednání vcelku jako konzistentní hmota, které odolávala tlaku a nerozpadla se. Sypaný „snus“ se naopak ve vodě rychle rozpustil a zůstal na dně sklenice. Výrobek „Thunder Chewing Tobacco“ tedy podle něj odolává mechanickému působení zubů a v určité míře potřebuje takové působení k tomu, aby se látky tabáku uvolnily.
- 13 Naopak pokud jde o výrobek „Thunder Frosted Chewing Bags“ zamítl Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (Bavorský správní soud v Augsburgu) rozsudkem ze dne 28. července 2015 žalobu podanou společností Günter Hartmann Tabakvertrieb, přičemž měl zejména za to, že se jedná o jemně nařezaný tabák, spíše zrnité konzistence, zabalený v celulózových sáčcích, který neodolal mechanickému působení zubů a který takové působení nepotřebuje k tomu, aby se jeho látky uvolnily. Podle tohoto soudu není totiž tabákový výrobek určený ke žvýkání jen z důvodu skutečnosti, že mu je jeho vhodnost ke žvýkání přiznána ve formě prezentace nezávislé na samotném tabákovém výrobku.
- 14 Společnost Hartmann Tabakvertrieb a město Kempten podaly každý odvolání proti uvedeným rozsudkům Bayerisches Verwaltungsgericht Augsburg (Bavorský správní soud v Augsburgu) k předkládajícímu soudu.
- 15 Tento soud poznamenává, že směrnice 2014/40 neuvádí, za jakých okolností je tabákový výrobek určený ke žvýkání ve smyslu čl. 2 bodu 8 této směrnice a že bylo v původním řízení předestřeno několik variant výkladu, aniž by se některá z nich dala jasně upřednostnit.
- 16 Za těchto okolností se Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (vrchní správní soud spolkové země Bavorsko, Německo) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
  - „1) Má být čl. 2 bod 8 směrnice [2014/40] vykládán v tom smyslu, že pod pojmem ‚výrobky určené ke žvýkání‘ je třeba chápat pouze tabákové výrobky určené ke žvýkání v klasickém slova smyslu?
  - 2) Má být čl. 2 bod 8 směrnice [2014/40] vykládán v tom smyslu, že pojem ‚výrobky určené ke žvýkání‘ má stejný význam jako pojem ‚žvýkácký tabák‘ ve smyslu čl. 2 bodu 6 této směrnice?

- 3) Je třeba se při zodpovězení otázky, zda je tabákový výrobek ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice [2014/40] „určený ke žvýkání“, soustředit na objektivní posouzení daného produktu, a nikoli na údaje poskytnuté výrobcem nebo na skutečné využití spotřebiteli?
- 4) Má být čl. 2 bod 8 směrnice [2014/40] vykládán v tom smyslu, že určení ke žvýkání vyžaduje, aby mohl být tabákový výrobek z hlediska své konsistence a pevnosti objektivně žvýkán a aby žvýkání tabákového výrobku vedlo k tomu, že se látky obsažené ve výrobku rozpouští?
- 5) Má být čl. 2 bod 8 směrnice [2014/40] vykládán v tom smyslu, že pro určení tabákového výrobku „ke žvýkání“ je jako dodatečná podmínka nezbytné – ale současně i dostačující –, když se lehkým, opakovaným vyvíjením tlaku zuby nebo jazykem na tabákový výrobek uvolní více látek obsažených ve výrobku, než když se jen drží v ústech?
- 6) Anebo je pro „určení ke žvýkání“ nezbytné, aby pouhé držení v ústech či cucání nevedlo k uvolňování obsažených látek?
- 7) Může být vhodnost tabákového výrobku „ke žvýkání“ ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice [2014/40] dosažena i formou aplikace dosaženou mimo rámec samotného zpracovaného tabáku, jako např. ve formě celulózového sáčku?

K předběžným otázkám

- 17 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, jakým způsobem se má vykládat pojem „tabákový výrobek určený ke žvýkání“ ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice 2014/40, ve spojení s čl. 2 bodem 6 této směrnice, aby se posoudilo, zda bezdýmové tabákové výrobky, jaké jsou dotčené v původním řízení, spadají pod zákaz uvádět na trh tabák pro orální užití uvedený v článku 17 uvedené směrnice.
- 18 V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 22. června 2016, Thomas Philipps, C-419/15, EU:C:2016:468, bod 18, jakož i ze dne 26. července 2017, Jafari, C-646/16, EU:C:2017:586, bod 73 a citovaná judikatura).
- 19 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že podle článku 17 směrnice 2014/40 musí členské státy, aniž by byl dotčen článek 151 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království, zakázat uvádění tabáku pro orální užití na trh.
- 20 Tento je v čl. 2 bodu 8 této směrnice definován jako „všechny tabákové výrobky určené k užívání ústy kromě těch, které jsou určeny k inhalaci nebo žvýkání, vyrobené zcela nebo částečně z tabáku, v prášku nebo ve formě jemnozrnných granulí nebo v jakékoli kombinaci těchto forem, zejména nabízený v sáčkových porcích nebo v porézních sáčcích“.
- 21 Pokud jde o žvýkací tabák, na který se v souladu s tímto ustanovením nevztahuje zákaz tabáku pro orální užití stanovený v článku 17 uvedené směrnice, tento je v čl. 2 bodě 6 téže směrnice definován jako „bezdýmný tabákový výrobek určený výhradně ke žvýkání“.
- 22 V tomto ohledu v rozporu s tezí, které je podkladem pro druhou předběžnou otázku, nelze pojem „tabák určený ke žvýkání“ ve smyslu čl. 2 bodě 8 směrnice 2014/40 odlišovat od pojmu „žvýkací tabák“ uvedeného v čl. 2 bodě 6 této směrnice. Protože jsou tyto výrobky zvláště definovány v tomto posledně uvedeném ustanovení, nic nenaznačuje, že by se tato definice neměla použít, jestliže se v čl. 2 bodě 8 uvedené směrnice hovoří právě o „tabákových výrobcích [...] určených ke žvýkání“.

- 23 Pokud jde dále o cíl dotčených ustanovení, je zaprvé třeba připomenout, že směrnice 2014/40 sleduje podle svého článku 1 dvojí cíl, který spočívá v usnadnění hladkého fungování vnitřního trhu s tabákovými výrobky a souvisejícími výrobky, přičemž základem je zabezpečení vysoké úrovně ochrany lidského zdraví zejména v případě mladých lidí (rozsudky ze dne 4. května 2016, Philip Morris Brands a další, C-547/14, EU:C:2016:325, bod 171, jakož i ze dne 4. května 2016, Polsko v. Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, bod 80).
- 24 Pokud jde konkrétně o cíl zákazu tabáku pro orální užití, stanoveného v článku 17 této směrnice, je třeba uvést, že tento zákaz byl zaveden směrnicí Rady 92/41/EHS ze dne 15. května 1992, kterou se mění směrnice 89/622/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se označování tabákových výrobků (Úř. věst. 1992, L 158, s. 30).
- 25 Přitom z bodů odůvodnění směrnice 92/41 vyplývá, že uvedený zákaz, který byl následně potvrzen a převzat akty, které tuto směrnicí v dané oblasti nahradily, přičemž posledním z nich je směrnice 2014/40, byl odůvodněn zejména skutečným nebezpečím, které představují nové tabákové výrobky pro orální užití na trzích členských států zejména pro mladé lidi, s ohledem na zvláštní přitažlivost, které mají tyto výrobky pro tuto skupinu spotřebitelů, což vede k získání předčasné závislosti na nikotinu.
- 26 Zároveň měl unijní zákonodárce za to, že je třeba vyhradit rozdílné zacházení pro jiné bezdýmové tabákové výrobky, které mohou být kvalifikovány jako „tradiční“ tabákové výrobky, jako je žvýkací tabák, zejména s ohledem na to, že nejsou novinkami a nejsou přitažlivé pro mladé lidi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. prosince 2004, Swedish Match, C-210/03, EU:C:2004:802, bod 66).
- 27 Přitom, i když byl zákaz tabáku pro orální užití zaveden v důsledku výskytu nových tabákových výrobků určených k tomuto použití na trhu, zejména výrobků typu „snus“, nelze z toho vyvodit, že skutečnost, že je výrobek nový, nebo naopak „klasický“ nebo „tradiční“, na což odkazuje předkládající soud v předkládacím rozhodnutí, je jako taková rozhodující pro kvalifikaci výrobku jako tabákového výrobku určeného pro orální užití ve smyslu článku 17 směrnice 2014/40 ve spojení s čl. 2 bodem 8 této směrnice.
- 28 Jak totiž uvedl generální advokát Geelhoed v bodě 31 svého stanoviska ve věci Arnold André (C-434/02, EU:C:2004:487), dotčená ustanovení nerozlišují mezi výrobky podle toho, zda jsou tradiční nebo netradiční povahy, ale podle užití, ke kterému jsou určeny.
- 29 Konečně je třeba uvést, že zaprvé je nesporné, že zákaz uvádění tabáku pro orální užití uvedený v článku 17 směrnice 2014/40 se týká zejména tabáku k cucání typu „snus“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Dánsko, C-468/14, nezveřejněný, EU:C:2015:504, body 24 a 25), přičemž tento výrobek je možné popsat jako „jemně drcený nebo řezaný tabák prodávaný volně nebo v malých porcovaných sáčkích a určený ke spotřebě umístěním mezi dáseň a ret“ (rozsudek ze dne 14. prosince 2004, Arnold André, C-434/02, EU:C:2004:800, bod 19).
- 30 Z druhého jak z kontextu, tak z účelu čl. 2 bodu 8 směrnice 2014/40 ve spojení s čl. 2 bodem 6 této směrnice, které vyplývají z bodů 19 až 26 tohoto rozsudku, a zejména z povahy prvního z těchto ustanovení coby výjimky, vyplývá, že pojem „tabákové výrobky určené ke žvýkání“ musí být vykládán restriktivně, takže se nemůže vztahovat na tabák k cucání, jako je tabák typu „snus“.
- 31 Jak totiž poznamenává Evropská Komise, z přípravných prací ke směrnicí 2014/40 vyplývá, že přidáním příslovce „výhradně“ do definice pojmu „žvýkací tabák“ uvedeného v čl. 2 bodě 6 této směrnice, měl unijní zákonodárce v úmyslu upřesnit tento pojem s cílem omezit možnosti obcházení zákazu tabáku pro orální užití s ohledem na opakující se pokusy uvádět na trh tabák typu „snus“ jako „žvýkací tabák“.

- 32 Z toho vyplývá, že jako „tabákové výrobky určené ke žvýkání“ ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice 2014/40 mohou být kvalifikovány jen výrobky, které mohou být řádně spotřebovány jen žvýkáním, to znamená, že svoje základní látky mohou uvolnit v ústech jen žvýkáním.
- 33 Naopak jako tabákový výrobek nelze kvalifikovat takový výrobek, který i když se rovněž může žvýkat, je primárně určený k cucání, to znamená výrobek, který stačí vzít do úst, aby se jeho základní látky uvolnily.
- 34 Pokud jde o výrobky dotčené ve věci v původním řízení, je třeba připomenout, že v rámci článku 267 SFEU není Soudní dvůr oprávněn aplikovat unijní pravidla na určitý případ, avšak pouze se vyjádřit k výkladu smluv a aktů přijatých orgány Unie (rozsudky ze dne 10. května 2001, Veedfald, C-203/99, EU:C:2001:258, bod 31, jakož i ze dne 6. října 2005, MyTravel, C-291/03, EU:C:2005:591, bod 43).
- 35 Proto je věcí vnitrostátního soudu, aby na základě všech relevantních objektivních vlastností výrobků dotčených v původním řízení, jako je složení, konzistence, forma prezentace a případně jejich skutečné využití ze strany spotřebitelů, určil, zda mohou být řádně spotřebovány jen žvýkáním.
- 36 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba odpovědět na předběžné otázky tak, že čl. 2 bod 8 směrnice 2014/40, ve spojení s čl. 2 bodem 6 této směrnice, musí být vykládány v tom smyslu, že tabákové výrobky určené ke žvýkání ve smyslu těchto ustanovení tvoří jen tabákové výrobky, které mohou být řádně spotřebované jen žvýkáním, což přísluší určit vnitrostátnímu soudu na základě všech relevantních objektivních vlastností dotčených výrobků, jako je složení, konzistence, forma prezentace a případně jejich skutečné využití ze strany spotřebitelů.

K nákladům řízení

- 37 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

Článek 2 bod 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES, ve spojení s čl. 2 bodem 6 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že tabákové výrobky určené ke žvýkání ve smyslu těchto ustanovení tvoří jen tabákové výrobky, které mohou být řádně spotřebovány jen žvýkáním, což přísluší určit vnitrostátnímu soudu na základě všech relevantních objektivních vlastností dotčených výrobků, jako je složení, konzistence, forma prezentace a případně jejich skutečné využití ze strany spotřebitelů.

Podpisy.